

[Boeck-Hansen.]

som vi har ved Transithandelen, er der alle mulige Betingelser for, at Københavns Havn kan svare til de store Forudsætnin-ger. Men Københavns Havn er gaaet til-bage, det er gaaet tilbage med den danske Transithandel. Hvad der ikke lykkedes Hansestæderne, Søkampene og Kielerkanalen, det er desværre lykkedes nu. Jeg haaber ikke, det er de langvarige Stats-indgreb i Erhvervslivet, der har foraarsaget denne Tilbagegang, men jeg er nu bange for, at de er medskyldige deri. Jeg tror ikke, man skal se saadan paa danske Er-hvervsfolk, at de bare er Skatteydere, nej, de udfører livsnødvendige Funktioner i det danske Samfund. Saadan skal man se paa dem i højere Grad, end man hidtil har gjort det.

Hvis den Paastand er rigtig, at det er dyrere at bo i København end i det øvrige Land — og det siger man jo under-tiden ogsaa her i Salen —, saa er det jo rent galt at lave København større. Men den Paastand er nu vist ikke rigtig, idet der er mange, mange Mennesker, der meget gerne vilde flytte til København, fordi det vilde være billigere for dem at bo der. Jeg tænker navnlig paa de Mennesker, som har Ungdom, der skal opdrages, og som de gerne vil have uddannet. Alene dette at skulle have en ung Mand eller en ung Pige uddannet ad den akademiske Vej er jo meget kostbart, naar man ikke bor i Køben-havn. Har man saa heller ikke nogen Latin-skole i sin Nærhed, skal man sende dem ud allerede naar de er 11 Aar gamle, og hele Studietiden som saadan kan meget nemt komme til at vare 13—14 Aar, og har man saa flere af den Slags, ja, saa gaar der alligevel en saa lang Tid af Livet, hvori det kan betale sig at bo i Køben-havn. Men hvis der var flere Gymnasier i Jylland, end der er, vilde det jo lette ganske betydeligt, og jeg spørger den højt-ærede Undervisningsminister: Hvor kan det dog være, at der er saa mange Gymnasier i Nordsjælland — der er tykt med dem —, medens der er saa langt mellem demovre i Jylland, ganske særligt i Nordjylland? Jeg kan huske, at det ærede Medlem Hr. Fibi-ger i Fjor omtalte, at der overhovedet ikke var noget Gymnasium i Thy. Der er vist gennemsnitlig 70 km mellem Latinskolerne deroppe i Nordjylland, og det er meget, meget langt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Hvordan er det med Gymnasieklasserne i Forhold til Befolkningstallet Vest for og Øst for Store Bælt? Er det ikke saadan, at der er langt færre Vest

for Store Bælt end Øst for? Jeg er til-bøjelig til at tro det.

Man har jo de to store Kostskoler Sorø og Herlufsholm liggende her paa Sjælland, og det er ganske naturligt — en privat Kostskole maa naturligvis ligge der, hvor den, der opretter den, ønsker det —, men var det saa ikke naturligt, at der ogsaa var Kostskoler i Jylland? Var det ikke naturligt, at man netop i de mere tyndt befolkede Egne, hvor Børnene skal rejse for at komme i Skole, havde Kostskoler?

Ganske særlig vil jeg pege paa, at der ikke findes nogen Statskostskole for unge Piger. Det er naturligvis meget vigtigt, at man kan betro sine Drengene til en Kostskole, hvor de kan bo under betryggende Forhold, men endnu vigtigere synes det mig at være, at Forældrene kan betro de ganske unge Piger i Kostskolens Hæn-der. Derfor vil jeg henstille, at man, naar Løjlighed gives, tænker paa en saadan Kostskole, og den skulde naturligvis efter min faste Overbevisning lægges et eller andet Sted i Jylland. Man kunde tænke sig, at der f. Eks. til Ribe gamle Kate-dralskole knyttedes et Kollegium. Byen er jo ikke saa stor, at det i og for sig beret-tiger den til en Statsskole, men hvis der knyttedes et Kollegium dertil, var der maa-ske Plads der for en Statsskole.

Saa er der en anden Ting, jeg gerne vil spørge den højtærede Undervisnings-minister om, og det er, hvorledes det forholder sig med Fordelingen af Gymnasie-pladserne mellem Drengene og Piger. Det er efter min Mening saadan, at en Stu-dentereksamen i og for sig ikke skulde op-fattes som en almen Uddannelse, men som en Adgangseksamen til det akademiske Studium, og derfor vilde jeg tro, at det var rigtigt, om man fordelte Gymnasie-pladserne i Henhold til den Erfaring, man havde for, hvor mange kvindelige og hvor mange mandlige Studenter der fortsatte deres Studier, for det maa være Statens Ønske, at saa mange som muligt af dem, der tager Studentereksamen, ogsaa fort-sætter Studiet. Derfor vilde jeg mene, at man skulde fordele dem efter den Kvotient, og den kunde jo saa ændres Aar for Aar, hvis den virkelig ændredes.

Til Slut vil jeg sige, at det synes jo at være saa godt og demokratisk, at man ansætter Skolepengene efter Skatteindtæg-ten, men efter min Mening er der en an-den Faktor, der spiller ind, og som er mindst lige saa vigtig, og det er den, hvor langt vedkommende Skolebarn har til Sko-